

Looking for Eric

Eventyrlig socialrealisme Af Astrid Skov-Jakobsen

Vi hvirvler rundt i en typisk nordengelsk rundkørsel. Det er ikke bilen, der er ude af kontrol, men føreren Eric Bishop. Billedet er tydeligt udpenslet, introduktionen er kort og kontant. Vores hovedperson er en mand, som har mistet styringen over sit liv. Afkørslen er ikke til at få øje på, og så kan man vel lige så godt trykke speederen i bund og blive så rundtosset, at man forhåbentligt glemmer alt om, hvor man burde være på vej hen. Det vovede eksperiment lykkes ikke for postbuddet Eric Bishop. Hjemme venter to teenage-sønner, som ekskone

havde med fra et tidligere forhold og senere efterlod i Erics varetægt, og en voksen datter, som er et konstant minde om den store kærlighed, han lod gå, da han var ung og flot og ikke kun dansede til "Blue Suede Shoes", men til og med i sit eget par.

Eric er blevet en mand, man træder på eller ignorerer fuldstændigt. Værst er sønnen Ryan, som søger ind i det kriminelle miljø på jagt efter en stærk mandlig rollemodel. Eric har på det tidspunkt, vi møder ham, givet op over for livet. De velmenende venner gør alt, hvad de kan for at tvinge et smil frem på læben, men forgæves. Eric søger tilflugt på sit soveværelse, som er det eneste sted i verden, hvor han har fred og er i kontrol. Grunden til dette er, at der ikke er nogle andre til stede. Dette ændrer sig, da plakaten af fodboldidollet Eric Cantona vækkes til live.

Den temperamentsfulde franskmand står i stærk kontrast til den mutte og sky englænder. Som Cantona selv siger, skal Eric tage livet ved nosserne og lære at sige nej, eller rettere NO! Cantona spiller sig selv med en herlig ironisk sans. Der bliver ikke sparet på lommefilosofien og hjemmestrikkede ordsprog, når Cantona tømmer sin viden ud over Eric. Cantonas figur og de terapi-lignende samtaler, der udspiller sig mellem Eric og Cantona, kommer til sin fulde ret over for et engelsk publikum eller enhver, der har fulgt Eric Cantonas karriere og persona i Manchester United-æraen.

Men det er selvfølgelig ikke den Eric, som er den interessante eller den, titlen hentyder til. Det er derimod den underkuede nervøse Eric Bishop, som skal finde sig selv. Den Eric han forlod samme dag, han forlod sin store kærlighed Lily og deres datter.

Samtalerne mellem de to Erics har en reflekterende karakter. Det er herigennem, vi lærer Eric og hans historie at kende. Her bliver forholdene mellem de medvirkende i filmen vendt og drejet. Det er her, han udgør hovedpersonen i sit eget liv, mens han udenfor soveværelset og Eric Cantonas selskab agerer biperson eller værre endnu tilskuer til forholdene omkring ham. Cantona er Erics store idol, og forestillingen om ham bliver helt guddommelig, når han dukker frem som den vise og hjælpende ånd i Erics allersværeste stund. Hvor andre ville benytte sig af bøn til det hinsides, vender Eric sig mod fodboldhelten i jagten på gode råd. Det er en fin genspejling af en stor gruppe mennesker, hvor fodbold er den sammenhængende kraft i fællesskabet. Hver weekend er der menighedsudflugt til fodboldstadionet. Mennesker søger det spirituelle i hverdagen, og i dette tilfælde er det fodbolden, der står som ramme for det overnaturlige.

Steve Evets spiller rollen som den nervøse Eric, og det gør han dybt overbevisende. Steve Evets ligner ikke den velfriserede skuespiller, som der efterhånden er flest af, men derimod en mand man ville se på gaden i Manchester. Eric bliver spillet med en dejlig fornemmelse for, hvor meget selv den mindste udvikling i en person kan ændre på historien. Eric gennemgår en stor udvikling, men den er tilpas langsom og subtil til, at den bevarer troværdigheden over for den Eric, vi møder i første scene.

Vi ser, hvordan en umiddelbar håbløs situation kan vendes til det bedre ved fællesskabets ånd og en troværdighed over for sig selv og sin personlighed. Cantona står som et pragteksemplar på alle de sider af sig selv, som Eric har forsømt. Langsomt bliver han genintroduceret til sit fulde jeg.

"Looking for Eric" er en film som følger modellen: Kaos bliver til orden. Filmen begynder midt i et panikanfald, og det klare mål er at finde begrundelsen for al den panik og håndtere det. Ken Loach kender man bedst fra hans socialrealistiske film. "Looking for Eric" er på overfladen også socialrealistisk, men samtidig er der tilført noget eventyrligt, både i filmens historie og dens budskab. Det er næsten som at se et socialrealistisk eventyr, og trods paradokset er det underholdende og seværdigt selskab.

Filmfakta

England 2009 - Instr.: Ken Loach - Manus: Paul Laverty - Medv.: Steve Evets, Eric Cantona, Stephanie Bishop, Lucky-Jo Hudson, Gerard Kearns, Stefan Grumbs - 116 min. - Biografpremiere d. 2/10 2009 og på DVD d. 8/3 2010 - Udlejning/pressebilleder © SF Film

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7477&area=2>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2939>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/looking-for-eric-film-review-by-jennie-kermode>

<http://www.nytimes.com/2010/05/14/movies/14looking.html>

Spørgsmål til overvejelse og diskussion

- * Hvordan kan Erics forhold til Cantona og fodbold sammenlignes med andres forhold til Gud og kirken?
- * Hvilke eventyrlige træk er der i filmen? Hvordan passer de ind i "den virkelige verden"?
- * Hvordan fremstilles Erics personudvikling? Hvilke elementer i hans liv skubber ham til at tage affære?